

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

27 maart 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

JAARVERSLAG 2001 VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST

DECREET WIJZIGING WETBOEKEN WAT DE INVOERING VAN DE EURO BETREFT

RESOLUTIE KOSTELOOSHEID VAN HET BASISONDERWIJS

RESOLUTIE DEONTOLOGIE VAN DE MEDIA

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

Inhoud

Nr. 40

Woensdag 27 maart 2002
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)	
Indiening en verwijzing	2
Advies van Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	2
Jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst	
Indiening	3
Met redenen omklede moties	
Indiening	3
Motie van aanbeveling	
Indiening	4
Mededeling van de Nationale Bank van België	
Indiening	4
Mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	4
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	
Indiening	4
Mededeling van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	5
Jaarverslag	
Indiening	5
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	5

Jaarverslag 2001 van de Vlaamse Ombudsdienst – 41 (2001-2002) – Nr. 1 Indiening en verwijzing	6
Voorstel van decreet van de heren Marc van den Abeelen, Lucien Suykens, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh houdende wijziging van het Wetboek der successierechten en het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, wat de invoering van de euro betreft – 1054 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2 Algemene bespreking Spreker : de heer Carl Decaluwe Artikelsgewijze bespreking	6 6 6
Voorstel van resolutie van de heren Chris Vandenbroeke, Kris Van Dijck, Dirk De Cock, Gilbert Van Baelen, Frans Ramon en mevrouw Hilde Claes betreffende de kosteloosheid van het basisonderwijs – 942 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking Sprekers : mevrouw Hilde Claes, verslaggever, de heren Chris Vandenbroeke, Gilbert Van Baelen en Frans Ramon	7
Voorstel van resolutie van de heren Jo Vermeulen, Marino Keulen, Dany Vandenbossche en André Denys en mevrouw Margriet Hermans betreffende de deontologie van de media – 1026 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking Sprekers : de heren Carl Decaluwe en André Denys, mevrouw Marijke Dillen, de heren Marino Keulen, Jo Vermeulen en Dany Vandenbossche en minister Dirk Van Mechelen	9
Motie van de heren Jan Loones, Chris Vandenbroeke en Kris Van Dijck betreffende een belangenconflict – 1102 (2001-2002) – Nr. 1 Bespreking Sprekers : de heren Jan Loones, Guy Sols en André Denys	20
Regeling van de werkzaamheden	24

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 9.59 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Jos Bex, Marijke Dillen : gezondheidsredenen ;

Johan Malcorps, Isabel Vertriest : ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende instemming met het aanvullend protocol nr. 5 bij de herziene Rijnvaartakte, ondertekend in Straatsburg op 28 april 1999 en de verklaring van de overeenkomstsluitende staten bij de ondertekening van het aanvullend protocol nr. 5, en met het aanvullend protocol nr. 6 bij de herziene Rijnvaartakte, ondertekend in Straatsburg op 21 oktober 1999
– 1125 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Marc van den Abeelen, Robert Voorhamme, Johan Malcorps, Herman Lauwers en Jos Stassen houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend door de Vlaamse regering op 18 maart 2002 in toepassing van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden
– 1120 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Verenigde Commissies voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie en voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van decreet van de heren Dirk Holemans, Sven Gatz, Peter De Ridder en André Denys houdende instelling van een deelstatelijke volksraadpleging kaderend in de procedure van onderzoek
– 1131 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Paul Van Malderen, Carl Decaluwe, Ludwig Caluwé en Jan Verfaillie betreffende de aanduiding van parkeerplaatsen voor personen met een handicap
– 1122 (2001-2002) – Nr. 1.

Voorzitter

Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende advies van de SERV werd ingediend :

- Advies van de SERV over het voorstel van decreet van mevrouw Isabel Vertriest en de heren Jacky Maes, Patrick Lachaert en Jos Bex houdende wijziging van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van het bosdecreet van 13 juni 1990, van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet zoals aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 houdende bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen
– 967 (2001-2002) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUUR-RAAD VAN VLAANDEREN (MINA-raad)**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende advies van de MINA-raad werd ingediend :

- Advies van de MINA-raad over het voorstel van decreet van mevrouw Isabel Vertriest en de heren Jacky Maes, Patrick Lachaert en Jos Bex

houdende wijziging van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van het bosdecreet van 13 juni 1990, van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet zoals aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 houdende bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen
– 967 (2001-2002) – Nr. 2.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Chokri Mahassine c.s. over het voorstel van decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt
– 653 (2000-2001) – Nr. 13.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over de gedachteswisseling met een afvaardiging van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Hoge Raad van Financiën over het effect van het Fonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de Evaluatie van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen over de begroting 2002
– 12 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Patrick Hostekint over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse

Voorzitter

- regering en de regering van de Republiek Bulgarije, ondertekend in Sofia op 18 mei 2001
– 1009 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Jacques Laverge over het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van de interlandelijke adoptie, ondertekend te Den Haag op 29 mei 1993
– 1012 (2001-2002) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer André Van Nieuwkerke over de hoorzitting met de heer Bart Vanreusel en mevrouw Sonia Vanden Broeck, voorzitter en ondervoorzitter Vlaams Sportraad betreffende het advies over de voorstellen van besluit tot uitvoering van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse Sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding
– 1119 (2001-2002) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door mevrouw Isabel Vertriest en de heer Erik Matthijs met mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de afbakening van de kwetsbare gebieden in uitvoering van de Europese nitraatrichtlijn
– 1124 (2001-2002) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Bart De Smet en Cis Schepens over het verzoekschrift betreffende de gemeentelijke belasting op niet-bebouwde percelen
– 1126 (2001-2002) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door de heer Jan Van Duppen over de hoorzitting over gewichtsproblemen
– 1128 (2001-2002) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Paul Wille en Erik Matthijs over het verzoekschrift betreffende een

verbod op het gebruik van vogelschrikkanonnen

– 1129 (2001-2002) – Nr. 1.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Herman Lauwers en Jef Van Looy over het verzoekschrift betreffende het hoorrecht van buurtbewoners bij de behandeling van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning
– 1130 (2001-2002) – Nr. 1.

JAARVERSLAG VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST

Indiening

De voorzitter : Het volgende jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst werd ingediend :

- Jaarverslag 2001 van de Vlaamse Ombudsdienst
– 41 (2001-2002) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Indiening

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 19 maart 2002

1° door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de mogelijke gevolgen van het samenwerkingsakkoord met Frankrijk voor de Vlaamse Rand en

Voorzitter

2° door de heer Jan Loones in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over Franse subsidies aan Franstalige verenigingen op het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap
– 1121 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Ludwig Caluwé tot besluit van de op 19 maart 2002 door de heren Jan Penris en Ludwig Caluwé in commissie gehouden interpellaties tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, respectievelijk over de Westerscheldeverdieping en de IJzeren Rijn en over de voorbereiding van de twee Scheldememoranda, ondertekend op 4 maart 2002
– 1127 (2001-2002) – Nr. 1.

MOTIE VAN AANBEVELING**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van aanbeveling werd ingediend :

- Motie van aanbeveling van de heren Luc Van den Brande, André Denys, Leo Peeters, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh tot besluit van het op 20 maart 2002 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de conclusies van het rapport van de Raad van Europa over de bescherming van de minderheden in België
– 1123 (2001-2002) – Nr. 1.

MEDEDELING VAN DE NATIONALE BANK VAN BELGIË**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Nationale Bank van België werd ingediend :

- Verslag 2001 van de Nationale Bank van België – deel II : Activiteiten en jaarrekening (DOC 134/2001-2002).

Deze mededeling van de Nationale Bank van België ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement. Deze mededeling van de Nationale Bank van België ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Beslissing d.d. 19 februari 2002 van de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie inzake de klacht van het Comité Ouders tegen Drugs tegen VTM (DOC 130/2001-2002).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Advies d.d. 13 maart 2002 over het voorstel van de keramische sector tot wijziging van de sectorale milieuvorwaarden van Vlare II (DOC 132/2001-2002) ;

Voorzitter

- Aanbeveling d.d. 13 maart 2002 van de Vlaamse sociale partners voor het Vlaamse actieplan in uitvoering van de Europese richtsnoeren 2002 (DOC 133/2001-2002) ;

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE MILIEU- EN NATURENRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de MINA-raad werd ingediend :

- Bundel d.d. 6 december 2001 naar aanleiding van de viering van het tienjarig bestaan van de MINA-raad (DOC 131/2001-2002).

Deze mededeling van de MINA-raad ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAG**Indiening**

De voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Activiteitenverslag 2000 van het Instituut voor de Nationale Rekeningen (DOC 135/2001-2002).

Dit jaarverslag ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 46 van 13 maart 2002 ;
- Arrest nr. 47 van 13 maart 2002 ;
- Arrest nr. 48 van 13 maart 2002 ;
- Arrest nr. 49 van 13 maart 2002 ;
- Arrest nr. 50 van 13 maart 2002 ;
- Arrest nr. 51 van 13 maart 2002 ;
- Arrest nr. 52 van 13 maart 2002 ;
- Arrest nr. 53 van 13 maart 2002.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 2318 en 2319 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2332 ;
- Rolnummers 2343, 2344, 2345, 2346, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362 en 2379 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 2354 en 2363 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2370 ;
- Rolnummers 2371 en 2372 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2373.

JAARVERSLAG 2001 van de Vlaamse Ombudsdienst
– 41 (2001-2002) – Nr. 1

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Dames en heren, het jaarverslag 2001 van de Vlaamse Ombudsdienst werd op de banken rondgedeeld.

De plenaire vergadering neemt kennis van het jaarverslag.

Conform artikel 89 van het Reglement van het Vlaams Parlement worden de voorstellen en aanbevelingen geformuleerd door de Vlaamse ombudsman, behandeld door de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid, die bevoegd is voor de verzoekschriften.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marc van den Abeelen, Lucien Suykens, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh houdende wijziging van het Wetboek der successierechten en het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, wat de invoering van de euro betreft
– 1054 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren van den Abeelen, Suykens, Sannen en Van Vaerenbergh houdende wijziging van het Wetboek der successierechten en het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, wat de invoering van de euro betreft.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Roo, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van de-

creet van de heren van den Abeelen, Suykens, Sannen en Van Vaerenbergh houdende wijziging van het Wetboek der successierechten en het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, wat de invoering van de euro betreft.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 56 van het Wetboek der successierechten, vervangen bij het decreet van 21 december 2001, worden, wat het Vlaamse Gewest betreft, de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het tweede lid worden de woorden "20.000 EUR" telkens vervangen door de woorden "18.750 EUR" ;

2° in het derde lid worden de woorden "2.500 EUR" vervangen door de woorden "2.400 EUR".

– *Aangenomen.*

Artikel 3

In artikel 81, 1°, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, gewijzigd bij decreet van 20 december 1996 worden, wat het Vlaamse Gewest betreft, de woorden "500 F" vervangen door de woorden "12,50 EUR".

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2002.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Voorzitter

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Chris Vandebroeke, Kris Van Dijck, Dirk De Cock, Gilbert Van Baelen, Frans Ramon en mevrouw Hilde Claes betreffende de kosteloosheid van het basisonderwijs
– 942 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Vandebroeke, Van Dijck, De Cock, Van Baelen, Ramon en mevrouw Claes betreffende de kosteloosheid van het basisonderwijs dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat :

- 1° het leerplichtonderwijs niet kosteloos is ;
- 2° een dergelijke situatie ingaat tegen onder meer het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind ;
- 3° het streven naar kosteloosheid voorzien is in het recente regeerakkoord en de Beleidsnota Onderwijs en Vorming 1999-2004 ;
- 4° daardoor de (latere) studiekeuze en de ontwikkelingskansen van kinderen bedreigd (kunnen) worden ;
- 5° daardoor de planning van allerlei (schoolse) activiteiten in het gedrang komt (zoals blijkt uit bezwaren van de Raad van State en van bepaalde adviesorganen) ;
- 6° op die manier de kinderlast overmatig verzwaaard wordt ;

– vraagt de Vlaamse regering de nadere regeling van de kosteloosheid van het leerplichtonderwijs nog in de loop van deze legislatuur te definiëren, zodat in ieder geval het basisonderwijs in de toekomst effectief kosteloos wordt.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Claes, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het voorliggende voorstel van resolutie betreft de vraag aan de Vlaamse regering om een nadere regeling van kosteloosheid van het leerplichtonderwijs nog in de loop van deze legislatuur te definiëren, zodat in ieder geval het basisonderwijs in de toekomst effectief kosteloos kan worden.

Dit voorstel van resolutie werd op 7 maart jongstleden behandeld in de commissie voor Onderwijs. Namens de indieners gaf de heer Van Dijck een toelichting, waarbij hij er in de eerste plaats op wees dat het hier gaat om een essentieel principe dat zowel grondwettelijk als internationaal-rechtelijk is vastgelegd. Hij verwees daarbij naar het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind, naar de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en naar het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten.

De heer Van Dijck wees erop dat het hier gaat om een essentieel principe dat ook wordt verwoord in de beleidsnota Onderwijshervorming 1999-2004, en dat ook al aan bod is gekomen bij de bespreking van de beleidsnota Armoede en Sociale Uitsluiting, die in het Vlaams Parlement werd behandeld op 20 februari 1998.

De heer Van Dijck wees er ook op dat het hier gaat om een echt pijnpunt in het onderwijslandschap, wat ontegensprekelijk blijkt uit de publicatie van de Vlaamse Onderwijsindicator, editie 2000. Daarin wordt een onderscheid gemaakt tussen het kleuter-, lager en middelbaar onderwijs, en wordt telkens een schatting gemaakt van de kosten. Daaruit blijkt ontegensprekelijk dat er geen sprake is van kosteloosheid. Vervolgens werd ook verwezen naar de onderzoeksresultaten van professor Nicaise, die aan bod kwamen in de hoorzitting in de commissie voor Onderwijs, en waaruit bleek dat vooral in de lage inkomensklassen de onderwijsuitgaven als echt belastend worden ervaren. Bovendien bleek, toen een verband werd gelegd met het gelijkheidsdebat, dat de dualiteit precies daardoor wordt versterkt.

Het werd dan ook benadrukt dat deze resolutie een zeer goede aanzet is tot een verdere democratisering op alle niveaus van het onderwijs. Het is bijgevolg zeer goed de Vlaamse regering te vragen de kosteloosheid te definiëren, zodat ze in de toekomst ook echt kan worden gerealiseerd.

Claes

Bij de bespreking bleek dat alle fracties op een lijn zaten, met uitzondering van de CD&V-fractie, die de resolutie niet wenste te steunen om twee redenen. Volgens CD&V is de resolutie te vrijblijvend en voegt ze niets toe aan het regeerakkoord. CD&V diende dan ook een amendement in waarin de Vlaamse regering wordt gevraagd conform het regeerakkoord in de huidige regeerperiode het basisonderwijs effectief kosteloos te maken.

De indieners repliceerden daarop dat het niet de bedoeling was het regeerakkoord terug te schroeven en dat er vandaag bij de kosteloosheid heel veel vragen rijzen, zodat het belangrijk is met een stappenplan te werken. Nu bestaat er geen definitie van kosteloosheid. Om daartoe te komen, zo werd benadrukt, moet eerst een definitie worden opgesteld. Vandaar die eerste stap en de inhoud van de ingediende resolutie.

Het amendement van CD&V werd bij de stemming verworpen met 7 stemmen tegen, 3 voor en 2 onthoudingen. Het voorstel van resolutie werd aangenomen met 9 stemmen voor en 3 onthoudingen.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, ik dank de verslaggever voor haar degelijk relaas. De indieners gaan er van uit dat de uitwerking van een definitie van het begrip kosteloosheid geen studieopdracht van lange duur moet worden, zoals die van de definitie van de objectievebare verschillen. We hebben er geen auditbureau voor nodig. Het kan dus spoedig gebeuren, zodat de kosteloosheid ook spoedig kan worden gerealiseerd.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, in het verslag van mevrouw Claes wordt omstandig verwezen naar het regeerakkoord en naar de beleidsnota. Deze resolutie gaat inderdaad iets verder dan wat er in het regeerakkoord staat. Ik citeer de beleidsnota : 'Het regeerakkoord stelt de geleidelijke realisatie van de kosteloosheid in het vooruitzicht. Ze zal gefaseerd worden ingevoerd op basis van een duidelijk stappenplan.'

Vandaag vragen we de regering werk te maken van de definitie van de kosteloosheid. Ik sluit me aan bij de heer Vandenbroeke dat het geen processie

van Echternach mag worden. We vragen de Vlaamse regering ook om op korte termijn een duidelijk stappenplan te ontwikkelen.

Ik wil hier wel aan toevoegen dat tijdens deze legislatuur al een aantal stappen zijn gezet. Vanaf 1 september 2002 zullen ouders een duidelijk zicht hebben op de kosten die aan het basisonderwijs zijn verbonden. De inrichtende machten zullen op voorhand klaar en duidelijk moeten zeggen welke bijkomende kosten aan het bereiken van de eindtermen of van de ontwikkelingsdoelen zijn verbonden. Dit was in het verleden niet het geval.

We mogen trouwens niet vergeten dat de werkmiddelen van het basisonderwijs de voorbije jaren systematisch zijn verhoogd.

De voorzitter : Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes : Mijnheer de voorzitter, als lid van de sp'a-fractie wil ik hier nogmaals benadrukken dat de kosteloosheid van het onderwijs voor mijn fractie een belangrijk principe is en blijft.

Hoewel het een echt pijnpunt betreft, wil ik wel de nodige realiteitszin aan de dag leggen. Door middel van het voorliggende voorstel van resolutie willen we een eerste stap zetten. Indien we ooit tot een echte kosteloosheid willen komen, dan moeten we eerst voor een duidelijke definitie zorgen.

We moeten in het onderwijs een volledig gelijkheidsbeleid voeren. Hoewel het financieel aspect hierbij een belangrijke rol speelt, moeten we ook voor een aantal andere zaken oog hebben.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, we kunnen ons in dit debat niet teveel gratuite toespraken permitteren. Het programma van Agalev van 1999 stelt duidelijk dat het leerplichtonderwijs per definitie kosteloos zou moeten zijn. Dit gaat nog een stuk verder dan het voorliggende voorstel van resolutie.

De andere sprekers hebben al aangetoond dat we ons niet langer tot de toegang tot het onderwijs beperken, we hebben dit al verengd tot het bereiken van de eindtermen. Bovendien heeft iedereen toegegeven dat we dit nog steeds niet volledig hebben omschreven. We moeten ook met heel wat parascolaire activiteiten rekening houden. De volgende stap is het definiëren van de kosteloosheid.

Ramon

De timing is zeer belangrijk. We kunnen het ons niet permitteren om dit nog verder voor ons uit te schuiven. Zodra we over een kader beschikken, moeten we de kosteloosheid zo snel mogelijk realiseren. Het voorliggende voorstel van resolutie is een eerste, noodzakelijke en zeker niet vrijblijvende stap in de goede richting.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jo Vermeulen, Marino Keulen, Dany Vandebossche en André Denys en mevrouw Margriet Hermans betreffende de deontologie van de media

– 1026 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Vermeulen, Keulen, Vandebossche en Denys en mevrouw Hermans betreffende de deontologie van de media dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- zich bewust van de druk waaronder redacties en media vandaag moeten werken ;
- zich bewust van het feit dat de opleiding tot journalist beter georganiseerd kan worden ;
- bezorgd over de kwaliteit en de deontologie van de media in het algemeen en het journalistieke werk in het bijzonder ;
- overwegende dat naast de journalist ook de uitgever, de directie, de hoofdredacteur, de producent, de omroep en anderen hun rol spelen in het deontologische proces ;

- overwegende dat de sector de aandacht voor deontologisch handelen het best zelf kan reguleren ;
- overwegende dat een op te richten "Raad voor Journalistiek" daarvoor het meest aangewezen instrument is ;
- ervan uitgaand dat in die Raad de verschillende media-actoren participeren ;
- overwegende dat de werking van zo'n Raad bij voorkeur door een gemengde financiering ondersteund wordt ;
- vraagt de Vlaamse regering :
 - 1° de oprichting van een "Raad voor Journalistiek", waarin de verschillende media-actoren zitting hebben, waar nodig te ondersteunen ;
 - 2° alle openbare en private media te stimuleren om constructief mee te werken aan de oprichting van de "Raad" ;
 - 3° erover te waken dat de werking van de "Raad" het publieke debat niet verbergt, maar voedt en stimuleert ;
 - 4° maatregelen te nemen om, in overleg met de sector, de journalistieke opleiding beter te organiseren en te ondersteunen.

De bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het voorliggende voorstel van resolutie betreft de deontologie van de media. Naast de code van München en de code van de Journalistieke Beginselen, zijn er nog een hele resem wetten en reguleringen die de ethische correctheid van onze journalistiek waarborgen. Dit is duidelijk gebleken tijdens de hoorzittingen met de diverse actoren in de Vlaamse mediasector die we een tweetal jaren geleden hebben georganiseerd. We kunnen duidelijk stellen dat er zeker geen vraag is naar meer regelgeving, maar dat er wel een grote bekommernis is over de naleving van de mediadeontologie.

Deontologie in de media is nog steeds – en meer dan ooit – een heet hangijzer. Regelmatig stellen

Decaluwe

we ook vast dat de nieuwssector zich vergaloppeert in een sensatiezoektocht. Vaak wordt heel onzorgvuldig omgesprongen met de waarheid omdat de redacties zich blindstaren op de kijk- en leescijfers. Berichtgevingen over controversiële dossiers krijgen uitlopers in vragen over de regels waar de journalisten zich aan zouden moeten houden.

We weten echter ook dat de concurrentiedruk dermate hoog is dat de grenzen bij het garen van de informatie steeds verder worden verlegd. Dit geldt zowel voor de journalisten als voor de redacties. Denk maar aan de problematiek van de huisvesting die uitvoerig in De Morgen aan bod kwam, de zaak rond mijn partijvoorzitter, de X1-zaak of nog de zaak-Masschelin.

We weten ook dat journalisten en kranten zich politiek kunnen profileren. Dit behoort tot het wezen van de persvrijheid. Enkel bij de openbare omroep geldt de plicht tot politieke neutraliteit. Nu zijn er echter ook al journalisten die optreden als ghostwriters van politieke boeken. Uit het fameuze Toscaanse verhaal blijkt dat het zelfs mogelijk is om eerst een politiek boek te helpen schrijven en daar vervolgens ook nog politieke commentaren over neer te pennen. Andere journalisten gaan zelfs in opdracht van politieke partijen schrijven.

De heer André Denys : Wat heeft dat met deontologie of met het voorstel van resolutie te maken ? U spuwt hier enkel uw gal.

De heer Carl Decaluwe : Het antwoord op die vraag zou u krijgen, indien u me toeliet eerst mijn uiteenzetting te voltooien. Ik wou met deze voorbeelden aantonen dat de journalisten deontologisch af en toe eens naast de streep lopen en dat de grenzen steeds verlegd worden.

Het optreden als ghostwriter of het schrijven voor politieke partijen is echter geen nieuw fenomeen, maar er is weliswaar een cruciaal verschil met vroeger. Vroeger had iedere Vlaamse krant duidelijk haar identiteit en ideologie, die ook gekend waren bij de lezer. Nu profileren de kranten zich als pluralistisch en neutraal. Niets belet de individuele journalisten echter om de berichtgeving heel subtiel te manipuleren met hun eigen visie en interpretatie van de feiten.

De hele sector over dezelfde kam scheren zou echter een kortzichtige houding zijn. Er is gelukkig nog steeds hoogstaande journalistiek en er zijn nog steeds ongemeen boeiende programma's. Maar laat

ons, politici, ook eens de hand in eigen boezem steken. In welke mate laten we ons soms niet sturen door de publieke opinie voor de gunst van de kiezer ? Populariteit – en dit bewerkstelligen – is nu eenmaal belangrijk voor een politicus. Naast competentie en gedrevenheid levert dit de nodige stemmen bij verkiezingen. Dit weet iedereen, dat zal niemand ontkennen. Dit is een vergelijkbaar mechanisme als dat van de kijk- en leescijfers dat de media domineert. Laat ons daar ook eerlijk over blijven. Het zou pretentiefus zijn de media voortdurend met de moraliserende vinger te wijzen.

Toch beseffen de verschillende actoren in het mediaveld ook dat er iets moet worden gedaan om de geloofwaardigheid bij de publieke opinie niet verder te laten afglijden. Journalisten formuleren ook zelf vragen en klachten over deontologische vraagstukken binnen hun beroepssfeer.

Ondertussen werd door de Vlaamse mediasector de Raad voor de Journalistiek opgericht. Als CD&V-fractie staan we achter deze sectorale zelfregulering, maar de Raad moet wel beseffen dat, wanneer hij zijn taak niet ernstig neemt, het risico groot is dat er van buitenuit wijzigingen kunnen worden opgelegd.

Er is geen vraag naar nieuwe regelgeving ad hoc die de persvrijheid dreigt in te perken, want er bestaan voldoende regelgevingen en er is een deontologische code. Ik ben bovendien overtuigd dat, indien er toch nood zou blijken aan een regelgevend initiatief, de Raad voor de Journalistiek dit aan ons kenbaar zal maken. Laat ons op dat moment zeker in gesprek treden. Laat ons dan samen de eventuele leemte in de regelgeving bespreken. Dit is onze rol als parlement.

Grossieren in informatie is het waarmerk van de media. Vooral interessante berichtgeving staat hierbij centraal. Objectiviteit is geen sinecure voor de snelwerkende mediamachines die worden aangedreven door de gunst van de kijker en de lezer. De media kijken door de bril van het doelpubliek. Wat wil het lezen en zien ? Een hoog amusementsgehalte is een basisvereiste, het publiek wil swingende en explosieve beelden. De lezer zou vooral worden geboeid door de mens achter de feiten. Dat is de dwingende macht van het publiek dat amusement wil.

Kan de objectiviteit van de berichtgeving daarin overeind blijven ? Iedereen kleurt de waarneming van feiten en gebeurtenissen met zijn persoonlijkheid. Veel gebeurtenissen worden opgesmukt met polemieken, getuigenissen en commentaar. Het ge-

Decaluwe

vaar dat nieuwsfeiten uit hun context worden gehaald, loert nochtans om de hoek.

Het vaste item in het VRT-journaal, waarbij wordt teruggeblikt op feiten van een jaar geleden, is op dat vlak schitterend. De historische context geeft aan gebeurtenissen hun juiste waarde. De nieuwswaardeschaal wordt wel eens misleid door verhalen met een hoog entertainmentgehalte. Ook de politieke wereld wordt almaar meer getaxeerd op zijn amusementswaarde.

Collega's zoals de heer Denys, die al lang in het parlement zetelen, hebben de evolutie van de nieuwsaandacht in het parlement meegemaakt. 20 jaar geleden waren deze vaste camera's ondenkbaar. Nu is het een normale zaak.

Politiek nieuws is een klein radertje in het nieuwstandwiel geworden. Dat blijkt ook uit de matige aanwezigheid van journalisten in de parlementen. De politieke redacties zijn uitgedund of verdwenen. Gelukkig is er sedert enige maanden Villa Politica. Dit politiek duidingsmagazine op Canvas is kwalitatief gemaakt en brengt, op vrij realistische wijze, het reilen en zeilen in de parlementen.

Maar verder halen voornamelijk incidenten en persoonlijke ontboezemingen het politieke nieuws in de geschreven pers en het televisiejournaal. Het feit dat ik een minister een gepatenteerde leugenaar durfde noemen, kreeg heel wat persaandacht. De reden waarom ik dat heb gezegd, heeft men niet vermeld.

De voorzitter : Mijnheer Decaluwe, mag ik vragen dat u die woorden niet meer gebruikt ?

De heer Carl Decaluwe : Ik zal dat niet meer doen, mijnheer de voorzitter, toch niet vandaag.

We leven in een maatschappij met veel vervagende grenzen. Dat heet fusion. De woon- en werkplaatsen vervloeien in elkaar. Zijn ook de media en de politiek geïnfecteerd met het fusionvirus ? Hoe vaag of scherp zijn de grenzen tussen de berichtgeving en de politieke agenda ? De media gaan op klopjacht naar geschikt nieuws. Door een persoon in opspraak te brengen of door een wantoestand aan het licht te brengen, slagen de media er steeds meer in de politieke agenda te bepalen. Ze doen dit als waakhonden van de democratie en als nieuwsbrengers die gretig ten dienste staan van lezer en kijker.

En dan volgt de publieke afrekening. Het publiek wil de slechteriken immers op het schavot of in de arena. Maar is het dat wat de mensen willen ? Willen ze enkel brood en spelen ? Neen, de mensen willen objectieve informatie. Met die informatie vormen ze hun eigen opinie over het maatschappelijk gebeuren. De mensen zijn niet laks, ze zijn mondig en kritisch. De Vlaamse burger wil meer dan brood en spelen.

Anderhalf jaar geleden was er in Duitsland tumult en een journalistieke hetze over een rede van de filosoof Sloterdijk. De Duitse media gaven hem een plaats op het schavot voor zijn bedenkingen over biogenetica. De publicatie van 'Regels voor het mensenpark' in het voorjaar van 2000 leidde tot tal van interviews met de filosoof. De heer Sloterdijk sprak toen over de terugkeer van het gladiatoren-domein. Dat beeld is me bijgebleven. De filosoof ontwaart een renaissance van de antieke massacultuur. Er zijn volgens hem raakvlakken tussen de eigentijdse wereld van popidolen, atleten en mediafiguren en de antieke wereld van de gladiatoren.

De wereld is volgebouwd met arena's. Sloterdijk noemt ze meta-arena's. De massamedia zijn zo georganiseerd dat men niet meer naar het stadion hoeft om deel te nemen aan het zogenaamde 'amuseerfascisme'. De media hebben een etherische arena gebouwd en sturen de gladiatoren naar de leeuwen, aldus Sloterdijk.

Gladiatoren waren vechters die elkaar bevochten om het publiek te vermaken. Sommigen werden in het Colosseum echte volkshelden. Als een strijder tijdens het gevecht zwaar gewond werd, kon hij zijn hand opsteken en daarmee om genade vragen. Het hing dan vooral af van de stemming van de keizer of het publiek, of hij werd gespaard. Kon de duim naar boven of beneden ? Het publiek joelde. In de mediawereld en bij de nieuwsgaring is het de vraag waar de arena is en wie de gladiatoren zijn.

Ik maak deze bedenking in de rand van de media-explosie en de maatschappelijke ontwikkelingen. Die evolutie wordt al dan niet gestimuleerd of afgeremd door de deontologische maatstaven van de journalisten. Hier is duidelijk een taak weggelegd voor de Raad voor de Journalistiek : waken over de naleving van de krijtlijnen van de journalistieke deontologie.

Collega's, de CD&V-fractie zal zich niettemin onthouden bij de stemming over dit voorstel van resolutie van de heer Vermeulen. Het voorstel van resolutie komt immers neer op het intrappen van een open deur. Het is achterhaald. Op 6 maart jongste-

Decaluwe

den werd de Raad voor de Journalistiek immers al formeel opgericht. Ook de VRT heeft zich ondertussen ingeschreven in dit paritaire orgaan, dat zich in de toekomst zal bekommeren om de journalistieke deontologie. Inzake de journalistieke opleidingen werd inmiddels al heel wat werk verzet in de commissie, de bevoegde ministers werden al meermaals geïnterpelleerd en er werden reeds talrijke moties goedgekeurd.

Mijnheer de minister, mijn fractie vraagt nu al voor de tweede of derde keer om de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie, de Kijk- en Luisteraad voor Radio en Televisie en binnenkort misschien ook de Raad voor de Journalistiek, beter kenbaar te maken bij het ruime publiek. We stellen immers vast dat weinigen van het bestaan van de raden af weten of de opdracht ervan kennen. Er moeten inspanningen worden geleverd zodat de burger weet wat de taken van deze raden zijn en welke mogelijkheden bestaan bij een inbreuk door de radio- en televisieomroepen op de mediawetgeving en de deontologie. De burgers moeten meer worden betrokken bij dit alles.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Decaluwe, ik verwijs naar de afspraak die we hebben gemaakt tijdens de begrotingsbesprekingen 2002 en de bespreking van de beleidsbrief in de commissie voor Media. We hebben afgesproken om eerst de herstructurering van de adviesraden door te voeren. U weet dat de oprichting van de Raad voor de Journalistiek en de Raad voor de Deontologie een impact zullen hebben op de bevoegdheden, die we zullen blijven toekennen, van de Geschillenraad. Na de herstructurering zullen we op voorstel van de administratie Media een campagne starten om de adviesraden bekend te maken. Daartoe werden twee voorstellen onderzocht : de oprichting van een onafhankelijke invalspoort voor mediaklachten of werken via de Vlaamse Infolijn met een backoffice Media. We hebben geopteerd voor het tweede voorstel. Van zodra de geschillenraad is aangepast aan de nieuwe opdrachten voor de Raad voor de Deontologie, zal de campagne worden ingezet. Ik denk dat we daarmee tegemoetkomen aan uw verzuchtingen.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik dank u voor dit duidelijke antwoord. Hopelijk worden de raden binnenkort echt functioneel. Hoe dan ook moeten de burgers meer worden betrokken.

Hun kritische houding tegenover de media wordt immers gestimuleerd als ze weten waar ze terecht kunnen met hun klachten en waar ze echt worden gehoord. Ook een correcte naleving van de mediawetgeving, met controle van de luisteraar en de kijker, zal zeker bijdragen tot de deontologie in de media.

De media-actoren hebben nu de vaste wil om de deontologische beroepscode na te leven met de oprichting van de Raad van de Journalistiek, die over die codes zal waken. Op die manier dragen ze hun steentje bij aan de deontologie in de media.

Mijnheer de minister, hou het niet bij woorden en informeer de Vlaamse burger. CD&V vraagt geen woorden, maar daden. Het schrikbeeld van het gladiatorenendom moet een boze droom blijven. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het voorstel van resolutie, dat nu ter bespreking voorligt, is vrij vaag en algemeen. Het dient tot niets. Er wordt aan de Vlaamse regering gevraagd om de oprichting van een raad voor de Journalistiek waarin de verschillende media-actoren zitting hebben, te ondersteunen wanneer nodig. Er wordt niet gevraagd om voor deze raad een decretale context uit te werken met een duidelijke regeling en omschrijving van rechten en plichten. Er wordt gevraagd om alle openbare en privé-media te stimuleren om constructief mee te werken aan de oprichting van de raad. Wanneer het echter windstil blijft langs de kant van de openbare en zeker langs de kant van de privé-media, zijn er opnieuw geen goede waarborgen voor een goede en daadwerkelijke werking van die raad en voor het respecteren van de mediadeontologie.

Er wordt gevraagd om het publieke debat niet te verbergen, maar wel om het te voeden en te stimuleren. Ik weet niet wat deze redenering inhoudt, maar ze is vaag en weinig concreet. Ze beantwoordt zeker niet aan de wensen inzake mediadeontologie van het grote publiek.

Collega's, op het terrein zal er niet echt iets concreets veranderen. Deze vage en vrijblijvende resolutie biedt geen waarborgen voor het invoeren en het respecteren van een echte deontologie voor alle media-actoren. Voor andere beroepen bestaat er een deontologie. Ik denk bijvoorbeeld aan de deontologie voor de advocaten en de deontologie voor de notarissen. Voor die beroepen gelden wel

Dillen

strikte en duidelijke regels. Die regels zijn uitgewerkt door mensen uit het beroep zelf en ze respecteren is verplicht.

Dit voorstel van resolutie geeft een aantal concrete overwegingen weer die niet echt worden vertaald in de tekst. Zo wordt terecht gesteld dat naast de journalist ook de uitgever, de directie, de hoofdredacteur en de omroep een deontologische rol te vervullen hebben. Zo wordt terecht gezegd dat de opleiding beter moet worden georganiseerd. Toch worden die beweringen niet duidelijk en concreet vertaald in tekst. Neem het voorbeeld van de vraag naar een betere opleiding voor de journalisten. We horen die vraag reeds lang stellen in dit parlement. Op het terrein is echter nog niets veranderd.

Ik kan me niet akkoord verklaren met het meest essentiële deel van het voorstel van resolutie. Het vertrekt vanuit de overweging dat de sector de aandacht voor deontologisch handelen best zelf kan regelen. In theorie is dat misschien juist, maar in de praktijk stellen we vandaag duidelijk vast dat dit niet werkt. Vandaag hebben we een heel arsenaal decreten en codes die ervoor moeten zorgen dat de media hun maatschappelijke opdracht correct kunnen vervullen. Alle redacties staan op hun onafhankelijkheid, maar als voor echte zelfregulering moet worden gezorgd, blijkt dat niet te lukken. Ik denk dat het noodzakelijk is concrete normen en richtlijnen uit te werken ter bevordering van de kwaliteit van de media en van de deontologie in het bijzonder.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mevrouw Dillen, zelfregulering is de essentie van dit voorstel. U vindt dat niet voldoende. Hoe moet de overheid dan, volgens u, concreet normen en regels uitwerken om de media te reguleren, zonder dat aan het recht op vrije meningsuiting wordt geraakt ?

Mevrouw Marijke Dillen : Ik ben een voorstander van zelfregulering, zoals die in andere beroepen bestaat. Andere beroepen lukt het wel om strikte en duidelijke deontologische regels op te stellen en de naleving ervan verplicht te maken. Voor de media blijkt dat niet te lukken. Objectiviteit is iets waar we in theorie allemaal voorstander van zijn. Ik denk echter dat we niet kunnen ontkennen dat die objectiviteit niet wordt gerespecteerd door een aantal media-actoren van deze samenleving.

Er moet een kader worden gecreëerd. Indien de zelfregulering niet werkt of de media er op het terrein niet in slagen om objectief, onafhankelijk en op een neutrale wijze te berichten, dan moet het mogelijk zijn kort op de bal te spelen zodat de journalisten worden verplicht correct te informeren. Mijnheer Denys, dit heeft helemaal niets te maken met het recht op vrije meningsuiting. Beide kunnen perfect naast elkaar blijven bestaan.

De heer André Denys : Mevrouw Dillen, u antwoordt niet op mijn vraag. We doen in ons voorstel een aanbeveling om de zelfregulering professioneel te laten ondersteunen. U zegt dat dit onvoldoende is, en u wenst dat er een kader wordt gecreëerd waarbij de overheid – en niet de sector zelf – de objectiviteit afdwingt. Hoe moet dit gebeuren ?

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer Denys, er moeten sancties mogelijk zijn. Zo zou een beroepsjournalist gedurende een bepaalde tijd geschorst moeten kunnen worden. Waarom kan dit wel voor advocaten, geneesheren, enzovoort ? Een advocaat kan tot meer dan 1 jaar worden geschorst indien hij de deontologie aan zijn laars lapt. Dat moet toch ook mogelijk zijn voor de journalist.

U weet even goed als ik dat als een journalist de onafhankelijkheid en objectiviteit niet respecteert, hij zeer veel kwaad kan aanrichten. Daar zijn we het toch beiden over eens !

De heer André Denys : Mevrouw Dillen, wat is objectief en wat is het niet ? Ik geef u nu de kans om dat concreet te omschrijven. In het voorstel bekijken we het spanningsveld tussen de vrije meningsuiting en de deontologie. Ik zie niet in hoe dit anders kan.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer Denys, ik blijf erbij dat de regels moeten worden verbonden aan sancties. U gaat toch niet beweren dat alle media-actoren in Vlaanderen objectief en onafhankelijk berichten ! Ik denk daarbij aan de politieke berichtgeving alleen al. Politici komen aan bod in puur informatieve programma's. U kunt toch niet zeggen dat dit op een objectieve en onafhankelijke wijze gebeurt ! Het ergst van al is dat dit zich voordoet bij de openbare omroep, die wordt gefinancierd met het geld van alle belastingbetalers en niet met dat van de mensen die toevallig stemmen voor de politici die in die programma's aan bod komen.

Mijn uitgangspunt is dat de journalisten in de eerste plaats initiatieven mogen, en zelfs moeten, nemen. Indien ze daar, zoals tot op heden, niet in slagen, dan is het de plicht van de decreetgever in

Dillen

te grijpen. Er moet ten minste een kader worden gecreëerd om de deontologie af te dwingen. De realiteit leert dat dit noodzakelijk is.

De Vlaamse decreten schrijven voor dat de openbare omroep gehouden is aan de verplichting tot objectiviteit en onafhankelijkheid. Tijdens de hoorzitting zei een van de sprekers dat ook hij niet had gevraagd om 'vervlakking en verkleutering'. Hij noemde zich ook slachtoffer van de tijdgeest. Dit is wat door vele kijkers en luisteraars van de media wordt ervaren. De invloed van televisie mag niet worden onderschat.

Tijdens de hoorzitting werd gezegd: 'Nieuws moet vooral leuk zijn. Wie zich durft afvragen of het ook relevant is en bijdraagt tot de democratische opdracht de burger goed te informeren, is een zeur. Oppervlakkigheid is troef. Populair wordt verward met ordinair. Luchtig wordt verward met ledig.'

Wel, dat is nu net het geval bij de openbare omroep. Ondanks een duidelijke decretale regeling, de vraag om een minimale deontologie in acht te nemen, en beloften van de VRT om een einde te maken aan de praktijk een beperkt aantal politici een permanent forum te geven op de zenders van de omroep, verandert er helemaal niets. Een kleine groep politici duikt steeds weer op in allerlei programma's, zonder dat de VRT rekening houdt met zijn verplichting tot onafhankelijkheid en objectiviteit, en zelfs zonder dat de opportuniteit van die optredens in overweging wordt genomen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mevrouw Dillen, u verwacht duidelijk het debat over deontologie met de discussie over de kwaliteit van de openbare omroep. We bespreken nu de vraag hoe deontologie kan worden verzoend met vrije meningsuiting, en welke rol daarin is weggelegd voor de overheid.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer Denys, naar mijn mening maken mijn opmerkingen integraal deel uit van de discussie over kwaliteit en deontologie.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mevrouw Dillen, uw sympathie voor de openbare omroep is inmiddels legendarisch.

Na lange debatten heeft het Vlaams Parlement een mini- en een maxidecreet goedgekeurd. Deze decreten kennen de VRT een zo groot mogelijke autonomie toe inzake programmering. De beslissing over wie wordt uitgenodigd voor een programma, behoort dus tot de autonomie van de openbare omroep. De beheersovereenkomsten geven ons de mogelijkheid de werking van de VRT jaarlijks te evalueren.

Mevrouw Dillen, enerzijds maakt u in het Vlaams Parlement telkens opmerkingen over het beleid van de openbare omroep, maar anderzijds heeft uw partij al talloze geschillen gehad met de VRT over de onpartijdigheid van de berichtgeving, en werd ze steevast in het ongelijk gesteld.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, dat laatste is onjuist.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik steun de beslissing om de VRT zoveel mogelijk autonomie te geven. Aan de andere kant zou het een goede zaak zijn als de openbare omroep een verklaring gaf voor zijn keuze om systematisch bepaalde politici aan het woord te laten. Op basis van welke criteria worden ze gekozen? Dat heeft niets te maken met inmenging.

De media doen ook aan politiek, want ze bepalen de populariteit van politici. Sommige ministers verschijnen meer in televisieprogramma's dan in het parlement, en belanden zo in de top vijf van populaire politici. De halvering van de lijststemmen zal de doodsteek geven aan de hardwerkende parlementairen die zich niet profileren in de media. Dat moeten we in overweging nemen.

Freya Van den Bossche bijvoorbeeld was anderhalf jaar geleden een nobele onbekende. Beleidsmatig is ze een nul, maar bij de volgende verkiezingen zal bij wijze van spreken geen enkele minister in Gent meer stemmen halen dan zij. Ze komt voortdurend in het nieuws.

Dat is een van de elementen die uiteindelijk ook met deontologie te maken hebben, en ik denk dat we ons in dit parlement moeten bezinnen over de manier waarop we daarmee omgaan. Ik pleit hiermee niet voor inmenging, maar we moeten de

Decaluwe

media bewust maken van de neveneffecten van bepaalde optredens.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik denk dat u de zaken omkeert. Zijn het de televisiezenders en de radiostations die mensen uitnodigen die in de fout gaan, of zijn het de parlementsleden en de ministers die misbruik maken van de situatie ? Ik heb naar aanleiding van de vraag van mevrouw Dillen trouwens gesuggereerd dat dit in het parlement moest worden besproken.

We hebben ondertussen een uitgebreide deontologische code : regels over wat we allemaal mogen, maar vooral over wat we allemaal niet mogen. We mogen geen mensen meer ontvangen voor dienstbetoon, want dat is afgeschaft. Ik zou zeggen dat het parlement wikt en beschikt.

Ik ben nogal te vinden voor zelfregulering, ik probeer wat dat betreft zelf ook een correct voorbeeld te geven.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Het debat over deontologie in de media behelst toch iets anders dan de discussie over het aantal keren dat men als politicus in beeld komt, of over de bevoordeling of benadeling van sommige politici of sommige partijen.

Voor mij gaat een debat over deontologie in de media over het controleren van de bronnen van journalisten en dergelijke. Nu hebben we het over de verhouding ten opzichte van de politiek, en dat is iets geheel anders. Ik ben het ermee eens dat er een invloed uitgaat van de media op de politiek. Volgens mij vormt dat echter niet de kern van de discussie, en zouden we er verkeerd aan doen dit bij deze discussie te betrekken.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer Denys, het vormt misschien niet de kern van de discussie, maar het is er wel een essentieel onderdeel van. De heer Decaluwe zei dat populariteit voor een politicus bijzonder belangrijk is, op het gebied van het halen van stemmen is populariteit zelfs belangrijker dan het voeren van een goed beleid en het hebben van een goede dossierkennis.

De heer André Denys : Het Vlaams Blok klaagt steeds dat het te weinig op televisie komt, deson-

danks kende uw partij de voorbije jaren wel een stijging van het aantal stemmen.

Mevrouw Marijke Dillen : Misschien komt dat doordat de burger dat ook kotsbeu wordt. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

De heer André Denys : Dat is toch ook betrekkelijk : als men te veel op televisie komt, kan men aan slijtage leiden. Men zegt mij dat paars in Nederland tenondergaat, omdat die politici te veel op televisie kwamen, wat een slijtage-effect veroorzaakte. Ik zou toch voorzichtig zijn met wat u hierover zegt.

Mevrouw Marijke Dillen : Als de media naar het andere uiterste neigen, worden de burgers dat wel beu. Ik zeg u dat de burgers het beu zijn om op televisie nooit eens mensen te zien van het Vlaams Blok en om nooit correcte berichtgeving te krijgen over het Vlaams Blok. Dat is echter een andere discussie. Dat kan zich natuurlijk wel uiten in het stemgedrag van de burger, die van een openbare omroep op zijn minst een objectieve en eerlijke berichtgeving verwacht, en geen tendentieuze en gekleurde.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, ik wil nog even inspelen op de bedenking van de minister over wie er in de fout ging : de politici of de media. Mijnheer de minister, ik zal het antwoord hierop in het midden laten, maar ik stel wel vast dat de vorige Vlaamse regering toch een interne deontologische code had, die inhield dat men zo weinig mogelijk meedeed aan al die spelletjesprogramma's en dergelijke.

In de huidige regering zie ik veel minder van die deontologische code. Minister Vogels, bijvoorbeeld, verschijnt heel veel op televisie, mijnheer Sannen. Vanmorgen zagen we minister Anciaux met een carnavalhoedje op. Dat verkleint misschien de kloof met de burger, maar het vermindert evenzeer de geloofwaardigheid van de minister.

Mijnheer de minister, u bent verantwoordelijk voor Media. Ik stel vast dat de heer Denys de deontologie daarvan heel eng interpreteert. Wij hebben dit wat breder geïnterpreteerd, wij willen de discussie wat breder opentrekken.

Minister Dirk Van Mechelen : Het gaat over de deontologie van de media en niet over de deontologie van de parlementsleden, collega's. Jullie vermengen twee debatten met elkaar.

De heer Carl Decaluwe : Er is kruisbestuiving. Als minister van Media moet u het initiatief nemen om daarover een debat te voeren in de Vlaamse regering. Ik begrijp dat u daar niet happig op bent omdat daardoor een aantal ministers veel minder populair zouden zijn.

Minister Dirk Van Mechelen : De minister-president heeft gezegd dat we ons aansluiten bij de deontologie die hier wordt vastgelegd.

Mevrouw Marijke Dillen : Het is niet de taak van de openbare omroep om gangmaker te zijn van de populariteit van een select clubje politici. Ik wil enkele cijfers aanhalen. Aan de top staat de meeste mediageile minister, de heer Stevaert, onmiddellijk gevolgd door ministers Anciaux en Vogels.

De heer André Denys : Wat heeft dat met het debat te maken ?

Mevrouw Marijke Dillen : Dat heeft alles te maken met objectiviteit en neutraliteit. Gedelegeerd bestuurder van de VRT, de heer De Graeve, heeft naar aanleiding van zijn nieuwjaarsboodschap gezegd dat die mediaoptredens van politici gedaan moeten zijn in het belang van de objectiviteit en neutraliteit van de openbare omroep. Dat zijn prachtige woorden. We zijn ondertussen maanden later en er is nog niets veranderd, integendeel.

Minister Dirk Van Mechelen : Mevrouw Dillen, u vergist zich. De VRT is autonoom in zijn programmering, inclusief wie er waar en wanneer verschijnt. De raad van bestuur heeft een code goedgekeurd waarin staat dat politici geen vast lid meer kunnen zijn van panels. Ze kunnen wel worden uitgenodigd in bepaalde programma's, maar niet op een systematische manier. Dat wordt nageleefd.

Mevrouw Marijke Dillen : Het zijn mooie woorden die niet in daden worden omgezet.

Zolang deontologie een vrijblijvende aangelegenheid is zonder daadwerkelijke en duidelijke verplichting, zal er niets veranderen. Een dergelijk vaag en algemeen voorstel van resolutie kan onze fractie dan ook niet steunen. Wij zullen ons onthouden, omdat een aantal bekommernissen onze steun wel wegdragen. Alleen betreuren we dat ze niet op een correcte wijze concreet worden ingevuld. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en

heren, we hebben heel veel tijd uitgetrokken voor dit voorstel van resolutie. We hebben hoorzittingen georganiseerd en brede beraadslagingen gevoerd in de commissie. Dat geeft aan hoe belangrijk we deze kwestie vinden.

De deontologie van de media heeft betrekking op alle media, zowel de geschreven pers als de audiovisuele media. We willen het hele terrein bestrijken. Cruciaal is de zelfregulering door de sector. Daar draait het om. De Raad van de Journalistiek heeft dan ook een cruciale rol te vervullen. Ik citeer de minister in dit verband : 'De Raad van Journalistiek heeft tot doel de journalistieke beroeps-ethiek te behartigen en te verdedigen, beroepsethische richtlijnen te formuleren voor de journalistieke praktijk en vragen om bemiddeling te behandelen die over een journalistieke praktijk worden ingediend'.

Dit is niet vrijblijvend en bestrijkt een heel ruim terrein, mevrouw Dillen. Het geeft ook aan dat deontologie ruimer moet worden beschouwd dan objectiviteit. Het gaat om een werkwijze, een opstelling, de dagelijkse praktijk.

In dat verband, collega's, zou ik het volgende willen opmerken. De media zien zichzelf graag als de vierde macht. In dit huis wordt er ook zo over gesproken. De drie andere machten, de wetgevende, de uitvoerende en de rechterlijke macht, moeten voor al hun doen en laten permanent verantwoordelijkheid afleggen. Het is logisch dat van de media hetzelfde wordt verwacht. Het gaat om de 'accountability' of aanspreekbaarheid. De Raad voor de Journalistiek zou spelregels voor de journalistieke praktijk moeten opstellen. De overheid moet daarin optreden.

Men zou het kunnen vergelijken met het ethisch ondernemen en beleggen. Soortgelijke spelregels zouden voor de journalistieke praktijk moeten worden ontwikkeld. De opleiding van journalisten is een belangrijk onderdeel. Er werd tot nu niet veel over gezegd. Tijdens de hoorzittingen en de beraadslagingen in de commissie werd er wel meermaals op gewezen. Er werd gepleit voor maatregelen ter verbetering van journalistieke opleidingen. Oudere journalisten zouden hierin een cruciale rol kunnen vervullen. Zij worden vandaag dikwijls opzijgeschoven omwille van rationalisering. Ook bij de redacties is het kostprijnsprincipe heilig. De oudere journalisten zouden de jongere collega's kunnen opleiden en wegwijs maken in de journalistieke praktijk.

Keulen

Er werd reeds naar de Geschillenraad voor Radio en Televisie verwezen. Deze raad blijft autonoom werken, leidt een onafhankelijk bestaan en houdt zich specifiek bezig met het beslechten van geschillen en het waken over de onpartijdigheid. Het moet onze ambitie zijn om deze Geschillenraad op termijn in te passen in de Raad voor de Journalistiek, maar eerst moeten we de Raad voor de Journalistiek operationaliseren zodat hij zijn reputatie verdient. Het laatste woord hierover is nog niet gesproken, maar een belangrijke stap is gezet. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit voorstel van resolutie is een tweetal jaren geleden ontstaan. Er werden hoorzittingen gehouden naar aanleiding van een aantal media-incidenten.

De voorbeelden zijn intussen legio geworden. Verschillende sprekers wezen er reeds op dat het soms niet duidelijk was waar de normen of grenzen nu precies liggen. De scoop is soms belangrijker dan de doublecheck, snelle berichtgeving belangrijker dan juiste, en het spectaculaire facet belangrijker dan de essentie.

Onlangs bleek uit een enquête dat mensen nog weinig vertrouwen hebben in de media. Dit voorstel van resolutie wil vooral een aantal aanbevelingen formuleren om de deontologie van de media te stimuleren en te ondersteunen in de hoop het vertrouwen in de media te verhogen. We hebben daarbij heel expliciet gekozen voor het ondersteunen van de zelfregulering die de mediawereld zelf organiseert.

Ik wil twee misverstanden uit de weg ruimen. De heer Decaluwe verklaarde dat dit voorstel van resolutie wat achterhaald is of te laat komt. Ik ben van oordeel dat dit niet het geval is. Na de hoorzittingen hebben we onmiddellijk gekozen voor zelfregulering als beste werkwijze. We hebben ook gezegd dat we de sector ook even de tijd zouden geven om die zelfregulering te organiseren. De sector heeft die tijd goed gebruikt en is tot zelfregulering gekomen, in de vorm van die Raad voor de Journalistiek. Oorspronkelijk was in de resolutietekst nog sprake van de 'Raad voor Mediadeontologie'. Door middel van een amendement hebben we die naam aangepast aan de manier waarop de sector zichzelf wil organiseren en benoemen.

Dit voorstel van resolutie is niet achterhaald. Het is net belangrijk dat het Vlaams Parlement die keuze voor zelfregulering niet alleen onderschrijft, maar ook aan de regering vraagt die keuze te ondersteunen. Dat overstijgt een regeerperiode, of bepaalde incidenten : het is een keuze die het parlement maakt voor de komende jaren. Het gaat over de vrijheid en de steun die we geven aan de sector. Dit voorstel had inderdaad enkele maanden vroeger kunnen komen, maar het is helemaal niet achterhaald.

Dan kom ik tot het tweede misverstand. Aan mevrouw Dillen wil ik zeggen dat het zeker niet zo is dat de Raad voor de Journalistiek in eerste instantie een rechtbank hoeft te zijn. Er zijn nog een aantal instanties, zoals de erkenningscommissie voor beroepsjournalisten, waar de sector zelf beroepskaarten uitreikt. Er zijn een aantal bestaande codes, waar in de commissie naar werd verwezen. Zo is er de internationale code die in 1971 in München werd opgemaakt. Er is de eigen Vlaamse code van 1982. De Raad voor de Journalistiek kan die codes verfijnen. Dat zal een permanent proces zijn, waar nooit een einde aan komt. De krijtlijnen zullen voortdurend moeten worden verfiend, en er zullen minimumregels en adviezen moeten worden geformuleerd. Het is dus belangrijk dat deze Raad voor de Journalistiek in eerste instantie een platform is waar de media-actoren elkaar vinden en permanent aandacht kunnen besteden aan de deontologie, en niet zozeer een instantie waar men vooral met de vinger wijst.

Ik wil wijzen op de belangrijke stappen die hier worden gezet. Zo wordt voor het eerst gevraagd dat alle actoren mee in bad zouden gaan. Tot nu toe leefde de mening dat deontologie exclusief iets was voor de journalisten. Alle hier aanwezige journalisten kunnen getuigen dat ondertussen heel wat andere actoren een vinger in de pap hebben gekregen. Elke journalist weet dat het stuk dat hij aflevert soms in een heel andere vorm, met een heel ander belang en op een heel andere pagina terecht komt dan hij oorspronkelijk had bedoeld. Dat gebeurt omdat hoofdredacties daarin een rol spelen, net als directies en de lay-out.

Er zijn een heleboel actoren in het mediagebeuren die allemaal het eindproduct mee bepalen, en dus ook de deontologie van dat product. Het is dus een zeer essentiële stap dat die actoren die te maken hebben met concurrentie, commercialiteit en druk van buitenuit om te presteren, allemaal mee verantwoordelijk worden gesteld voor de deontologie. Het is de eerste maal dat de directies hier expliciet in worden betrokken. De feiten wijzen nu ook uit

Vermeulen

dat de directies ook die stap willen zetten. De meeste hebben al toegezegd aan die Raad voor de Journalistiek te willen deelnemen.

De directies hebben een ongelooflijke verantwoordelijkheid. Ze zijn vaak verantwoordelijk voor de werkdruk, die vaak zeer bepalend is voor de deontologie. Dat heeft te maken met de vraag hoeveel journalisten beschikbaar zijn en hoeveel tijd en ruimte er is om een bepaald stuk verder te onderzoeken. Ook zijn ze vaak verantwoordelijk voor het statuut volgens hetwelk de journalisten moeten werken.

Ik wil toch even wijzen op het probleem dat steeds meer journalisten als zelfstandig journalist of zelfstandig beeldjournalist – fotograaf – moeten werken, waardoor hun positie veel hachelijker wordt en ze ook veel minder de mogelijkheid hebben om zelf bepaalde deontologische normen te stellen. Ze moeten immers de opdrachten aannemen die hen worden toegespeeld door de mediabedrijven. Het statuut en de werkdruk zijn dus zeer bepalend voor de deontologie. Ze zullen een belangrijke verantwoordelijkheid voor de directies worden. Ik vermoed dan ook dat dit onderdeel zal worden van nogal wat gesprekken binnen de Raad voor de Journalistiek.

Naast dit aspect van ‘alle actoren in bad’ is er ten tweede ook het aspect van platform voor de hele sector. Dat is zeer essentieel, want ook dat is nieuw. Velen hebben al eigen codes, eigen statuten en eigen reglementen in huis. Het is belangrijk dat men nu in die Raad voor de Journalistiek de verschillende codes en statuten kan samenleggen, dat men ze kan toetsen en dat men ze kan laten inspireren en bevragen door de samenleving.

Er is de keuze geweest om ook een aantal externen in de Raad voor de Journalistiek op te nemen, zodat niet alleen de journalisten en de directies aan bod komen, maar ook de samenleving. In die zin is het terecht dat de raad een soort sluitstuk wordt van de bouwstenen die al in de verschillende mediahuizen zijn opgericht.

Daarom is het ook zo absoluut essentieel dat de openbare omroep VRT mee participeert in de Raad voor de Journalistiek. We hebben dat ook zeer duidelijk in het voorstel van resolutie opgenomen. Een openbare omroep moet niet enkel een voorbeeld zijn op het gebied van deontologie, maar moet zich ook bescheiden kunnen opstellen en

moet kunnen participeren in een groter geheel van het volledige medialandschap. De openbare omroep is een belangrijke speler, maar moet ook op een bescheiden wijze kunnen participeren in een platform.

Ik heb al even verwezen – en daarmee kom ik bij de derde belangrijke stap die nu is gezet – naar het permanente proces van verfijnen van deontologische regels. Er wordt een jurisprudentie opgebouwd, waaraan journalisten en directies zich kunnen toetsen. Zo wordt ervoor gezorgd dat het gesprek en de reflectie over de deontologie open wordt gehouden. Als gevolg van een aantal moeilijke voorbeelden is dat de voorbije jaren altijd aan de orde geweest. Dat zal allicht ook zo blijven. Nu zal er in ieder geval een platform zijn waardoor er gezamenlijk over kan worden gesproken.

Dit is belangrijk, maar tegelijkertijd niet vanzelfsprekend. U weet dat sommige journalisten, met misschien iets te grote ego's, elke reflectie over hun beroep beschouwen als een aanslag op hun persoonlijke vrijheid of als een aanslag op de persvrijheid. Soms reageren ze nogal meewarig – of zelfs negatief – op een raad die zich als een raad voor de deontologie of voor de journalistiek wil opstellen.

Het is belangrijk dat elke betrokkene weet dat de grens van de persvrijheid juist die deontologie is. Die deontologie heeft te maken met eerlijke informatie, kan feiten en commentaar scheiden en respecteert de privacy. Welnu, ook de persvrijheid moet zich aan die principes houden. Als we dat zouden loslaten, komen we in een soort van cowboyjournalistiek terecht.

Dat begrip bracht me op een idee dat inzake dit voorstel van resolutie niet echt aan de orde is, maar waarnaar toch al enkele keren is verwezen. Hoe dan ook, dat idee heeft het me niet losgelaten. Ik verklaar me nader. In heel die bespreking kan men dikwijls het woord journalist vervangen door het woord politicus. Ook omtrent de politieke klasse is het vertrouwen van de bevolking niet altijd zo groot. Ook politici laten zich zeer gemakkelijk opjagen door concurrentie, door peilingen, door kiescijfers of door toptieners. Ook bij politici is het spektakel dikwijls belangrijker dan de essentie. Ook daar gaat de freedom of speech soms iets te ver en bedreigt ze soms de eerlijkheid, de feitelijkheid of de privacy van mensen. Op die wijze kunnen we soms ook in cowboypolitiek verzeilen.

De gevaarlijkste cocktail ontstaat wanneer cowboypolitiek en cowboyjournalistiek elkaar vinden. Ik ga niet in op concrete voorbeelden, maar er zijn

Vermeulen

er geweest. Niemand wordt daar beter van : niet de journalisten, niet de media, niet de politici en niet de samenleving. Zoals journalisten elkaar niet moeten opjagen, zo moeten ook journalisten en politici elkaar niet opjagen of elkaar voortdurend in het verdomhoekje duwen.

Ik was in die zin gefraspeerd door een zinnetje dat ik vond in een van de teksten die circuleerden rond de raad voor deontologie. Dat was uiteraard een stuk geschreven door een journalist. Hij schreef : 'Als politici ons ambetante wezens vinden, dan is dat een teken dat we goed bezig zijn.' Collega's, ik wil me heel genuanceerd uitdrukken, maar dit is bullshit. Wanneer dat de norm wordt, zijn we fout bezig.

Ik verwijs naar wat gezegd is over zelfreflectie in de politiek. Nu gaat het over zelfreflectie en zelfregulering bij de media.

Deze resolutie komt op tijd, en betekent een belangrijke stap. We willen ze dan ook absoluut steunen. Ik hoop nog steeds dat ook leden van de oppositie de resolutie zullen steunen, want ze overschrijdt de grenzen van deze regeerperiode, en is een optie voor de komende jaren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil het slechts over één ding hebben, namelijk de actuele discussie die door de VRT-directie op gang is gebracht over de vraag of de Raad voor de Journalistiek een uitzonderingsrechtbank is, zodat de statuten en de werking ervan moeten worden aangepast.

De discussie tussen de VRT-directie en de Raad voor de Journalistiek is jammer genoeg niet opgelost met de oprichting van de raad. Zoals de heer Vermeulen zei, maakt de VRT nog geen deel uit van de organisatie. Ik dring er sterk op aan dat de VRT zich er alsnog bij aansluit.

We kunnen evenwel niet om een opmerking heen die de heer Deltour zelf ook naar voren schoof in het artikel over de Raad voor de Journalistiek waarnaar de heer Vermeulen reeds verwees. Hij somde zeven misverstanden over de raad op, waarvan het vierde luidde dat een Raad voor de Journalistiek bijkomende repressie creëert. Volgens de

VRT-directie komt zo'n raad zelfs neer op een uitzonderingsrechtbank.

In het artikel zelf wordt al enigszins aangeduid dat de Raad voor de Journalistiek pas aan geloofwaardigheid zal winnen als hij na het vellen van een negatief oordeel niet zelf wegens misdrijven door een rechtscollege wordt gedagvaard. Immers, vermits het om een VZW gaat, is het niet zeker dat een advies of een negatief oordeel niet kan leiden tot een veroordeling door een rechtscollege.

Ik dring erop aan dat de raad zich ervoor hoedt in individuele gevallen individuele uitspraken te doen, althans zonder het betrokken geval anoniem te behandelen. Dat is een mogelijke oplossing die problemen kan vermijden. De suggestie van de heer Deltour dat iedereen die voor de raad komt klagen, verplicht zou worden afstand te doen van zijn recht te procederen, is een heel slechte oplossing. Dat zou een aantasting zijn van ons rechtssysteem. Die VZW is immers geen rechtbank of administratief rechtscollege.

Ik dring erop aan dat hier nog eens over wordt nagedacht. Het blijkt het enige struikelblok te zijn, dat evenwel voor de openbare omroep een reden is om niet toe te treden. Er moet eens worden nagegaan of de sanctiemogelijkheid van de Raad voor de Journalistiek niet op een andere leest moet worden geschoeid.

Voor het overige is de Raad voor de Journalistiek een uiting van de zin om zelf te reguleren. Die zelfregulering steekt goed in elkaar, gelet op de aanwezigheid van alle actoren.

Het is zeer spijtig dat de VRT, niettegenstaande de raad van bestuur reeds een principiële beslissing heeft genomen, nog steeds geen deel uitmaakt van de Raad voor de Journalistiek. Er is nochtans slechts één struikelblok. Mijns inziens kunnen we de VRT met een sluitende juridische formulering overtuigen. (*Applaus bij de meerderheid en CD&V*)

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Ik wil het betoog van de heer Vandenbossche bijtreden. We moeten afstand doen van het geding. Indien we dit struikelblok kunnen wegwerken, zullen alle actoren tot de Raad voor de Journalistiek willen toetreden. Dit is alleszins een cruciaal element in heel de discussie.

Toch wil ik hier niet in herhaling vallen. Ik ben het eens met de heer Vandenbossche. Ik hoop dat we

Keulen

erin zullen slagen om de Raad voor de Journalistiek hiervan te overtuigen.

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Hoewel het ongebruikelijk is, zou ik de heer Decaluwe nog een vraag willen stellen. Het is me nog steeds niet duidelijk waarom zijn fractie zich zal onthouden. Blijkbaar vindt de heer Decaluwe dat het voorliggende voorstel van resolutie te laat komt en er al een heel proces aan de gang is. Ik heb daarnet met argumenten pogen aan te tonen waarom we dit proces hebben laten plaatsvinden. Ik vind dit belangrijk genoeg om de vraag nog eens te stellen. Waarom zal CD&V zich onthouden ?

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik heb daarnet, tijdens mijn toespraak, al verklaard waarom mijn fractie zich zal onthouden. Het voorstel van resolutie heeft het over de oprichting van de Raad voor de Journalistiek. Die raad is echter al op 6 maart 2002 opgericht.

De heer Jo Vermeulen : Het voorstel van resolutie vraagt ook de nodige ondersteuning voor de Raad voor de Journalistiek.

De heer Carl Decaluwe : Het is evident dat de Raad voor de Journalistiek moet worden ondersteund.

De raad van bestuur van de VRT heeft al een principesbeslissing genomen en zal alsnog toetreden tot de Raad voor de Journalistiek.

De problematiek van de journalistieke opleidingen is hier sinds 1995 al zes of zeven keer in de commissie voor Cultuur, Media en Sport en tijdens plenaire zittingen behandeld. Hoewel er in die periode verschillende moties en voorstellen van resolutie zijn ingediend, is er eigenlijk niet veel gebeurd. We vrezen dat dit voorstel van resolutie hetzelfde lot beschoren is.

Op het inhoudelijk vlak hebben we hier een goed debat gevoerd. Er is hier duidelijk een grote eensgezindheid. We zullen ons onthouden omdat dit voorstel van resolutie een open deur wil intrappen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

MOTIE van de heren Jan Loones, Chris Vandebroeke en Kris Van Dijck betreffende een belangenconflict
– 1102 (2001-2002) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van de heren Loones, Vandebroeke en Van Dijck betreffende een belangenconflict.

De bespreking is geopend.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, we hebben enkele weken geleden al eens gevraagd om deze motie bij hoogdringendheid te behandelen. Aangezien de behandeling van dit wetsvoorstel in de commissie voor Financiën van de Kamer van Volksvertegenwoordigers ondertussen enigszins is stilgevallen, is het nog niet te laat. Aangezien het aanvaarden van de hoogdringendheid achteraf gezien niet nodig was, beschouw ik de resultaten van de stemming van enkele weken geleden als een signaal en niet als een afwijzing ten gronde van de motie.

Ik zal nog eens proberen de inhoud van het probleem uit de doeken te doen. Het Vlaams Parlement moet minstens een overleg organiseren om na te gaan hoe deze problematiek best kan worden geregeld.

Het gaat hier over behartenswaardige zorgen, over onderhoudsgelden die niet worden betaald en over het instellen van een fonds dat moet voldoen aan de noden van uitkeringsgerechtigde ouders, zowel mannen als vrouwen, die op onderhoudsgeld zijn aangewezen.

Het federale initiatief – niet alleen uitgaande van de meerderheid, maar ook gesteund door CD&V en de PSC – wil daartoe op federaal niveau een fonds oprichten. Wij zijn echter van oordeel dat dit beter op ons niveau zou gebeuren. Sta me toe te verklaren waarom.

Loones

De federale overheid is wel bevoegd om regels vast te leggen die ervoor moeten zorgen dat de burgerrechtelijke onderhoudsverplichtingen daadwerkelijk worden nageleefd en dat de verschuldigde onderhoudsgelden daadwerkelijk worden betaald. Daarover bestaat rechtspraak vanwege de Raad van State die op een bepaald ogenblik gezegd heeft dat het ook mogelijk moet zijn om de OCMW's met die uitkeringen te gelasten, waarbij die OCMW's echter geen onderscheid kunnen maken naargelang de financiële situatie van de uitkeringsgerechtigden. Zij mogen dus geen onderzoek uitvoeren naar de behoefte- of armoedetoestand, maar moeten louter instaan voor de uitkeringen via een fonds en kunnen daartoe als instelling ingeschakeld worden.

Nu gaat men eigenlijk veel verder. Uit de motivering van het wetsvoorstel blijkt immers duidelijk dat men aan onze bevoegdheden raakt. Sta me toe uit pagina 9 van de motivering het volgende te citeren : 'Men wil een sociaal probleem aanpakken waarbij de garantie dat het fonds aan de rechthebbende een voorschot uitkeert, een belangrijk instrument zal zijn in de bestrijding van de armoede van de gezinnen die éénoudergezinnen geworden zijn'. En verder, op pagina 11, lezen we : 'waarbij de oprichting van het fonds een adequaat antwoord op de materiële behoeften van talrijke alimentatiegerechtigden die zich door het in gebreke blijven van hun schuldenaar in een hachelijke situatie bevinden, moet vormen'. Het gaat hier niet langer om een inningsfaciliteit, maar wel om het bieden van een antwoord op armoede- en noodsituaties en daarvoor rusten de bevoegdheden uitsluitend bij ons. Alles wat past binnen de bijstandsregeling en de hulp aan personen, behoort immers tot de exclusieve bevoegdheid van de gemeenschappen. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de diverse vormen van gezinshulp of bijstand aan de mensen in nood. Daarover bestaan niet alleen adviezen van de Raad van State, maar is er ook en vooral de uitdrukkelijke wetgeving, vervat in artikel 38 van de Grondwet, op grond waarvan de gemeenschappen exclusief bevoegd gemaakt worden op het vlak van het gezinsbeleid, met inbegrip van alle vormen van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen, op het vlak van het maatschappelijk welzijn, enzovoort. Er zijn wel betwistingen geweest ten aanzien van het Arbitragehof met betrekking tot de randvoorwaarden van de bevoegdheden.

In verband met de uitdrukkelijke federale bevoegdheid heeft de N-VA een aantal voorstellen ingediend in de Kamer. Die hebben betrekking op

het beter innen, op de prioriteiten inzake het vervolgingsbeleid, op de mogelijke uitvoering van vonnissen die nog geen kracht van gewijsde hebben gekregen, enzovoort.

Wat het inhoudelijke betreft, gaat onze zorg uit naar rechtszekerheid voor die mensen die er een beroep op moeten kunnen doen. Geconfronteerd met een mogelijke aantasting van de wettelijkheid van het fonds, zitten we opnieuw met onzekerheden in hoofde van degenen voor wie het fonds opgericht wordt. We willen dit parlement er op wijzen dat men wel eens met situaties geconfronteerd zou kunnen worden waarbij men zich opnieuw aan moeilijkheden kan verwachten wanneer dit zelfs individueel door onderhoudsplichtigen wordt ingeroepen. Het systeem voorziet immers onder meer in de uitkering van een voorschot dat teruggevorderd wordt.

Wij vragen dat overleg wordt georganiseerd met de Kamer van Volksvertegenwoordigers en daartoe de procedure van het belangenconflict wordt aangewend. Ik denk dat ons parlement onmogelijk bezwaar kan hebben tegen een dergelijk overleg en er zelfs nog minder bezwaar tegen kan hebben dat de gemeenschappen dit zelf regelen. Op die manier zullen we er toe in staat zijn het hele systeem aan te passen aan het eigen stelsel van welstand dat wij in Vlaanderen willen. Bovendien zal het dan inkomensafhankelijk gemaakt kunnen worden, iets wat op federaal niveau niet kan.

Voor de volledigheid wil ik ook nog even wijzen op het standpunt dat de Gezinsbond dienaangaande ingenomen heeft. Uiteraard steunt de Gezinsbond de totstandkoming van zo'n fonds. Ik citeer : 'Overigens is de Bond van oordeel dat we hier met bijstand aan personen en dus een persoonsgebonden materie te maken hebben, wat grondwettelijk een gemeenschapsbevoegdheid is.'

De Gezinsbond ziet in dat de situatie veel gunstiger kan zijn, als we het volgens onze eigen noden en wensen en binnen onze eigen bevoegdheden doen. Daarom vraag ik aan de leden van het Vlaams Parlement om dit belangenconflict te aangaan. Dan kan het overleg met de Kamer van start gaan. (*Applaus bij de VU&ID en het VB*)

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zal waarschijnlijk op zere tenen trappen als ik zeg dat de VLD-fractie zich niet van de indruk kan ontdoen, dat aan de basis van dit N-VA-initiatief veeleer politiek-strategische belan-

Sols

gen liggen, dan wel de nobele bekommernis voor het vrijwaren van de Vlaamse belangen. De VLD heeft het weerlegbaar vermoeden dat het de indieners van de motie in de eerste plaats te doen is om een vrijgeleide te creëren voor het wetsvoorstel dat hun voorzitter, de heer Bourgeois, over dezelfde materie in de Kamer heeft ingediend.

De indieners van het wetsvoorstel in de Kamer willen die materie op burgerlijk gebied regelen door het oprichten van een fonds, dat eigenlijk als buffer moet dienen tussen de twee ex-partners van een relatie, waarvan de ene weigert zijn verplichting, die hij moet vervullen krachtens een vonnis of arrest, na te komen. Dat is een burgerlijke oplossing voor een schrijnend conflict, dat zich steeds meer voordoet in Vlaanderen en België.

De N-VA wil dat probleem niet oplossen, maar tracht via deze motie de afhandeling van het wetsvoorstel in de Kamer te vertragen, om de heer Bourgeois toe te laten een alternatief voorstel te doen op het penale vlak. De N-VA probeert dus een artikel in het strafwetboek te doen wijzigen, waardoor personen die niet betalen, sneller voor de rechtbank moeten verschijnen.

Het systeem van het fonds wordt in Nederland al jaren met succes toegepast. Daar moeten mensen niet smeken en bedelen om geld van een ex-partner. De N-VA tracht dit goede wetsvoorstel, dat door alle partijen in België wordt gedragen, via het Vlaams Parlement te vertragen. Dat is pervers. U wilt met andere woorden niet de Vlaamse belangen, maar de NV-A-belangen dienen. Daaraan doet de VLD niet mee. We steunen de motie niet. *(Applaus bij de VLD)*

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik verkies om het inhoudelijke debat te voeren in plaats van het thema politiek uit te spelen. *(Rumoer)*

Mijnheer Sols, u hebt duidelijk niet geluisterd. Er zijn twee bevoegdheidsniveaus. Wij willen op beide niveaus onze bevoegdheden volledig uitputten om tegemoet te komen aan de zorg. Ik heb geprobeerd om uit te leggen dat onze zorg uw zorg is. De onderhandelingen over het fonds slepen al drie jaar aan.

Door de beperkte federale bevoegdheden is er nu een slechte oplossing in de maak. Het fonds dat

wordt opgericht, zal over onvoldoende financiële middelen beschikken. Het is gebaseerd op te betalen voorschotten en op afhoudingen van andere onderhoudsgerechtigden. Bovendien kan het systeem worden aangevochten. Ik ben advocaat en weet dus wat de noden zijn van de onderhoudsgerechtigden. Ik weet ook hoe groot de vindingsrijkheid is van de advocaten die onderhoudsgelden betwisten en hun cliënten trachten te onttrekken van de verplichting. Alle middelen zullen worden uitgeput. Op het ogenblik dat er sprake is van een bevoegdheidsprobleem kan de onwettelijkheid van het fonds worden aangevochten bij het Arbitragehof.

Wij proberen om alle bevoegdheden uit te putten. De Kamer is bevoegd op strafrechtelijk vlak. De NV-A-fractieleden van de Kamer, onder wie de heer Bourgeois, hebben inderdaad voorstellen ingediend. Uiteraard steunen wij die. Onze partijgenoten in de Kamer melden ons de problemen waarmee ze te kampen hebben. Op die wijze werkt de politiek. Ik prijs me gelukkig dat we een goed contact hebben met de NV-A-leden van de Kamer. We werken samen. We hebben dit alles niet alleen uitgedokterd. Vindt u het pervers dat de Kamerfractie en de fractie van het Vlaams Parlement van eenzelfde partij overleg plegen ? Als dat zo is, dan hebt u een groot probleem.

Ik herhaal dat we alle bevoegdheden willen uitputten. Voor de strafrechtelijke kant van de zaak, moeten we in de Kamer zijn. Daar liggen vier voorstellen neer. We willen alle middelen uitputten opdat een makkelijke inning van de onderhoudsgelden mogelijk wordt. Daartoe is vermogenstransparantie nodig. We moeten immers inzicht krijgen in het vermogen van degene die moet betalen. Dat is nu onvoldoende het geval. We stellen ook voor om prioriteit te geven aan dit soort misdrijven in het vervolgingsbeleid. We doen ook een voorstel om niet-uitvoerbare vonnissen in eerste aanleg strafrechtelijk te laten beteugelen. Nu is het immers zo dat bij een niet-betaling en een strafrechtelijke veroordeling wegens familieverlating nog geen sprake kan zijn van een strafrechtelijke uitvoering indien er geen definitief vonnis werd geveld. Dat is een probleem. We hebben dus een aantal voorstellen gedaan die vallen onder de federale bevoegdheden. We hebben maar één zorg voor ogen : die van de zorggerechtigde ouder die geen centen krijgt van de partner.

Ook op Vlaams niveau hebben we bevoegdheden. In het Vlaams Parlement is een algemene bereidheid om de zaak te regelen. We beschikken gelukkig over wat meer centen voor Welzijn dan de fe-

Loones

derale staat. We zouden een systeem kunnen uitwerken dat op een ideale manier is aangepast aan de noden van de onderhoudsgerechtigden en waarbij rekening wordt gehouden met het inkomen van die gerechtigden en met hun armoedetoestand. Dat wil men ook in de Kamer. Het Vlaamse systeem zou dus een prachtig hulpmiddel kunnen vormen. Het zou heel goed passen in de consensus die hier waarschijnlijk veel makkelijk kan worden gevonden dan in de Kamer.

Mijnheer Sols, wat is hieraan pervers ? Is het pervers om te melden dat er een bevoegdheidsprobleem is en dat de wettigheid van het fonds kan worden aangevochten ? Is het pervers om te stellen dat wij de zaak hier beter kunnen regelen dan op het federaal niveau ? Is het pervers dat er enkele weken verloren gaan ? Er wordt al drie jaar naar een meerderheid gezocht om dit op te lossen. Er is nu een stelsel ontworpen zonder controle, waarbij er veel meer uitkeringen zullen gaan naar het Franstalig landsgedeelte. Dat zal uiteindelijk het resultaat zijn.

Waarom is het opstarten van een overleg pervers ? Ik voel me gekwetst door de opmerkingen van de VLD. Die toespraak is beneden de waardigheid van benadering van partijen. Er moet worden uitgegaan van de eerlijke bedoeling van de voorstellen. Als het tegendeel kan worden bewezen, dan sta ik daarvoor open. (*Applaus bij VU&ID*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : De heer Loones verdedigt zich slecht. Het gaat niet om een bevoegdheidsconflict, maar om een belangenconflict. De Raad van State heeft aangetoond dat dit een federale materie is. De vraag is dan of de Vlamingen benadeeld worden in hun belang. Ik vind van niet, integendeel. Het probleem is schrijnend op het terrein. Als het klopt dat we zelf initiatieven kunnen nemen over deze materie, dan hadden we dat allang moeten doen.

Als we dit wetsvoorstel tegenhouden, dan is dat verkeerd voor Vlaanderen. Mijnheer Loones, ik ben 15 jaar fractieleider geweest in dit parlement. Ik heb in die periode twee of drie keer het instrument van het belangenconflict gebruikt. Dit instrument straalt wantrouwen uit van het ene naar het andere parlement. Er moet erg behoedzaam mee worden omgesprongen. Ik heb de indruk dat uw fractie dit instrument de jongste weken al te gretig gebruikt uit politieke doeleinden.

Het mag enkel worden gebruikt als de belangen van Vlaanderen worden geschaad. Als we hiermee overdrijven, zal dit tegen ons keren. Ik vraag u om uw motie in te trekken en het belangenconflict enkel te gebruiken als de Vlaamse belangen duidelijk worden geschaad. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Er vragen nog verschillende leden het woord over dit onderwerp. Er werd mij echter gevraagd om rekening te houden met de voorstelling van het verslag van de ombudsman. Ik geef nog eenmaal het woord aan de heer Loones, maar stel voor om het debat dan deze namiddag verder te zetten.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, ik ben het bijna volledig eens met de heer Denys. De procedure van het belangenconflict mag niet worden misbruikt. In dit geval passen we het instrument toe omdat het gewettigd is. De Raad van State heeft verschillende adviezen voorgelegd. Hij zegt ook dat er een fonds kan worden gecreëerd, maar dat daarmee de bevoegdheid niet helemaal uitgeput wordt.

Bovendien kan een bevoegdheidsconflict een belangenconflict zijn. Onze belangen worden geschaad als er op onze bevoegdheden wordt getreden. Ik heb die parlementaire besprekingen zelf kunnen meemaken in het federale parlement. Dit werd nooit tegengesproken, zelfs niet tijdens de voorbereidende werkzaamheden. De wettekst sluit niet uit dat men een belang kan aantonen door geschonden te zijn in zijn bevoegdheden.

Ik spreek in het belang van die Vlamingen die misschien slachtoffers zullen worden als het bevoegdheidsconflict straks wordt verworpen. Ik hoop voor hen dat dat niet gebeurt, maar we vrezen en we voelen echter dat dat wapen zal worden gebruikt. Dan zal het belang worden geschaad van die Vlamingen die geen beroep zullen kunnen doen op een fonds dat wordt gecreëerd.

Mijnheer Denys, u zegt dat er keer op keer belangenconflicten worden ingeroepen, maar ik stel vast dat we hier keer op keer worden geconfronteerd met pogingen tot federale recuperatie. Er is nu meer noodzaak en aanleiding tot waakzaamheid dan vroeger. Dat mag ook eens worden gezegd.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, aangezien deze middag het Jaarverslag 2001 van de Vlaamse Ombudsdienst wordt voorgesteld, kunnen we de bespreking van de motie betreffende een belangenconflict deze voormiddag niet afronden.

Ik stel voor de bespreking deze namiddag voort te zetten.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 11.40 uur.*
